

[Justitsministeren.]

dem, vi har taget, for jeg vil gøre opmærksom på, at vi har ikke helt ligget på den lade side.

Må jeg så i øvrigt takke for den meget rammende betegnelse, som fru Nathalie Lind gav af justitsministeriets embedsmænd. Fru Nathalie Lind sagde — jeg tillader mig at gentage — at departementet har landets bedste juridiske hjerner. Tusind tak på deres vegne.

Og så med hensyn til offentliggørelsen af rapporten: jeg tror ikke, jeg vil træde mere i det. Jeg skal da indrømme, at jeg kunne have nægtet at svare på spørgsmålet. Men hvis jeg skulle svare, så var jeg altså ikke i stand til, når jeg skulle holde mig til sandheden — og det ved jeg jo at mange forlanger at jeg gør — at svare anderledes, end jeg gjorde. Jeg kunne have nægtet at svare, det ville nok have været høfligere, og bevares, jeg har ikke det mindste imod at beklage, at jeg ikke sagde nej til at svare på spørgsmålet. Men det kan være svært, det vil fru Nathalie Lind sikkert indrømme, når man står foran interviewer og skærmen og det er en direkte udsendelse.

Hr. Gudme spurgte, hvilket forum vi skal fortsætte i, og jeg forstod det faktisk sådan, at hr. Gudme gav tilslutning til, at vi skal fortsætte i retsudvalget. Hvis jeg har misforstået det, så vil jeg da gerne belæres.

Så sagde hr. Morten Lange, at han ikke var helt tilfreds med min besvarelse af hans spørgsmål om en generel lovbestemmelse. Det, han ønsker, er en bestemmelse, der rammer den, der udnytter loven så langt, som han kan, og opnår et resultat, som alle vil fordømme. Det er en meget svær opgave. Skulle vi finde en lovbestemmelse, der rammer noget sådant, så har vi virkelig fundet de vises sten. Jeg vil gerne være med til at lede efter denne sten, men jeg beder om hr. Morten Langes hjælp. Han har måske evner i den retning. Jeg kan ganske tilslutte mig hans vurdering af betydningen af Perry Mason-serien. Jeg er en stor beundrer af Perry Mason, og når jeg havde mulighed for det, så jeg altid den fjernsynsudsendelse. Jeg er enig i, at den slags har en virkelig opdragende betydning, men her må jeg igen sige: det er ikke mig, det er min kollega, og ham har vi oven i købet ikke her nu.

Hr. Morten Lange beklagede, at vi ikke

havde fået indlæg af en kirkeminister. Må jeg da ikke trøste med, at vi har haft indlæg af en forhenværende kirkeminister. Kan det ikke gøre det?

Så må jeg lige gøre en bemærkning til hr. Niels Helveg Petersen. Han synes også, at vi skulle have været hurtigere. Det er en skønssag. Vi har altså udnyttet vores arbejdskraft og vores reserver med i så høj grad, som det har været muligt.

Hr. Niels Helveg Petersen har i en kommentar i Politiken — jeg ved såmænd ikke fra hvornår, men det er i hvert fald en 14 dages tid siden, det var før påske — udtalt sig om, at vi har været for langsomme. Jeg beundrer hr. Niels Helveg Petersen, han må være i besiddelse af meget, meget bedre informationer end jeg, når han er i stand til sådan rask at slynge ud i en kommentar i Politiken, at vi er nogle småhoveder i justitsministeriet, vi bestiller ikke noget, vi kunne nemt for længst have gennemført en hel masse på grundlag af denne Grell-rapport. Jeg kunne have lyst til at spørge: hvor har hr. Niels Helveg Petersen sine informationer fra, og hvordan kan han tillade sig en sådan vurdering? Råder han over en sådan sagkundskab, at han tør foretage en sådan vurdering?

Og må jeg så uden vrede — den har lagt sig — spørge: hvormed forsvarer hr. Niels Helveg Petersen, at han tillader sig i samme artikel, samme kommentar, at stille det spørgsmål: skylder justitsministeren bagmændene særligt hensyn? Hermed får han for det første nydeligt og fikst anbragt, at justitsministeren har vist bagmændene særligt hensyn, og for det andet får han sådan insinueret, at justitsministeren skulle have en særlig grund dertil. Der mangler blot antydningen af, at han selv skulle være en slags overbagmand. Jeg tror, det må være tilstrækkeligt.

Jeg tror, hr. Niels Helveg Petersen måtte have været tilfreds med resumeet, da det kom. Dengang vi i justitsministeriet skønnede over, om det var tilstrækkeligt, kiggede vi efter i indholdsfortegnelsen, og Grell-rapporten har fra side 1 til side 6: indledningen, kommissoriet, materialet, afgrænsningen. Og så har den en masse konkrete sager i beskrivelsen fra side 6 til side 313, og derefter kommer forsøg på sammenfattende analyse og konklusion og så videre